

22. Ganti Nama, the compulsory name change imposed on Chinese Indonesian citizens and other racial laws in Indonesia

Introduction

With this story I will make an attempt to reduce the non-awareness and ignorance about the hardship of the Chinese citizens in Indonesia. This non-awareness or was it ignorance? became apparent for example when within the framework of the coup of 1965 I asked an expert on modern Indonesian history in Leiden why he during this meeting at his institute, was just passively listening and did not raise the issue of the harsh ill-fate of Chinese citizens after this coup. The only answer I received was: It was not about the Chinese.

Worldwide one seldom notices that a government compels its citizens to change their names. By chance I read in "The Hare with Amber eyes" of Edmund de Waal that the Nazi occupiers forced his grandparents and all the Jewish citizens of Austria to change their forename in more Jewish sounding names. This legislative measure was imposed before the Jewish citizens had to wear a yellow Jew Star. The purpose of this measure was to distinguish the Jewish people more easily.

During the Suharto regime in Indonesia 1966-1998 "Ganti Nama", name change for the Chinese citizens in more Indonesian sounding names was first recommended. Thereafter came more pressure and finally the enforcement by law. This law was first put into action in a decree of the Cabinet Presidium: **Keputusan Presidium Kabinet nomor 127/U/Kep/1966**,

followed by a more formal law: **SE No. 6/Preskab/6/67**.

This law was part of a set of laws to abolish the Chinese identity.

Enforcement of this law was experienced by our family as my uncle Oei Biauwo and his whole family in Sukabumi was taken at gunpoint from their home to a school. His family was not allowed to leave this school before they filled out all the formality papers for an official name change. The new names were not free to choose but had to be taken from an official list of names.

My father was usually not engaged in politics. However by this incident, he was so deeply moved that he, together with Yap Thiam Hien and a few other lawyer friends, wrote an open protest letter that this compulsory name change was against the constitution. Just recently I heard that Yap Thiam Hien was jailed for among other things, this open letter. Luckily my father by then had emigrated via Germany to the Netherlands. Notice however that the possibility for our family to escape Indonesia before 1974 was for a long time completely uncertain. For example, by 1971 our family still did not receive any answer to our visa application filed in 1964. In 1971 we received from the Dutch embassy in Djakarta just a denigratory letter with remarks like: *"there is no place for your kind of people in the Dutch society since your family has no ties with the Netherlands"*.

So for us, it was clear at that moment we no longer could count on that Dutch embassy in Djakarta.

Fortunately we were told about the German route.

Discrimination of Chinese Citizens and discriminating laws and regulations in Indonesia

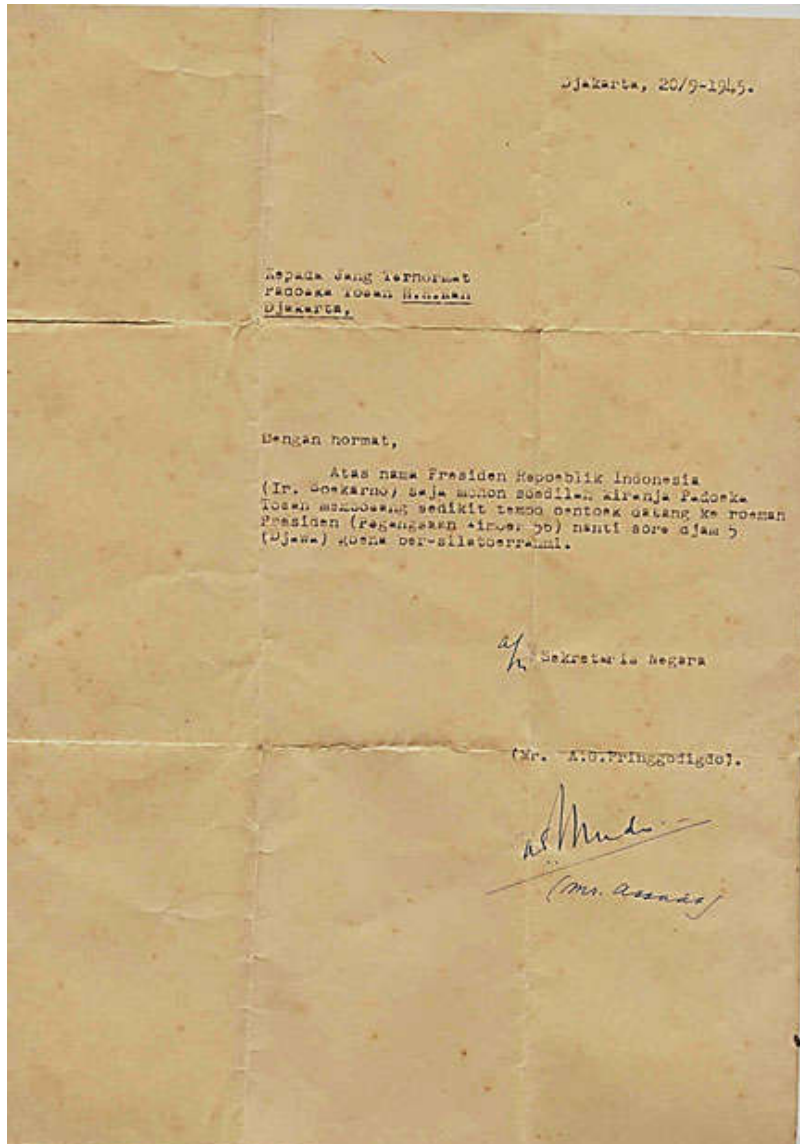
The compulsory name change imposed on the Chinese citizens in Indonesia were to be seen in the context of a set of discriminating laws and regulations introduced in Indonesia since the proclamation of independence on the 17th of August 1945.

The discrimination of Chinese citizens became most clear during the pogroms and genocide against the Chinese population directly after 17 August 1945 during the so-called

Bersiap period. For example in Tangerang in 1946 about 635 Chinese were murdered as allegedly being pro Dutch and spies of the NICA. In later years there were similar pogroms and genocides, for example after the coup of 1965 and in 1998. In the Netherlands the pogroms and genocide of 1998 are more known than that of 1965, due to the presence by then of more tourists and reporters.

From documents released to the public after more than 40 years, it is nowadays known that after the coup of 1965 some foreign reporters were censored by their governments. The cold war was at its summit, so no negative news about the "communist fighter" Suharto was allowed.

Apparently my grandfather Hok Hoei Kan (H.H. Kan) had serious concerns in 1945 about the fate of the Chinese citizens in Indonesia

On September the 20th 1945 H.H. Kan was invited by president Soekarno to his home Pegangsaan Timoer 56, the very same place where he had pronounced the declaration of independent of Indonesia just a month before.

This visit however did not relieve his concerns about the fate of the Chinese citizens in the future state of Indonesia. In November 1945 a war between the pemoedas and the British army over the town Soerabaja was fought. After this war the Dutch and Chinese population in the whole province of East Java were targeted by the pemoedas. This was the starting signal for pogroms and genocide against the Chinese in the whole archipelago known as the Bersiap unrest.

Luckily according to letters from Han and the families to H.H. Kan, the family members had largely been spared from the pogroms.

Since H.H. Kan was still concerned about the fate of the Chinese citizens in the new Indonesia, he wrote telegrams to the queen of the Netherlands and the prime minister in 1946 and 1947.

Probably a factor was his personal encounter with the queen at his official knighthood ceremony.

REGEERING
VAN NEDERLANDSCH INDIE.

~~22000000~~ Batavia, 23 Juli 1946.

No. 11924/APO 4

BIJLAGEN :

ONDERWERP: Chineesche bevolkingsgroep.

Naar aanleiding van Uw tot Hare Majesteit de Koningin gericht request van 14 April j.l., heb ik de eer UHoogEdelGestrange op bekenen last mede te deelen, dat HoogstDeselve heeft doen weten, dat bij de voorbereidingen van de besprekingen nevens den toekomstigen politieken status van Nederlandsch-Indië met de belangen van de Chineesche volksgroep ~~in~~ ⁱⁿ rekening wordt gehouden en dat die belangen ook verder de aandacht zullen hebben, welke zij verdienen.

De Gouvernements Secretaris,

Aan: den HoogEdelGestrange Heer H.H. Kan,
van Heutszboulevard 15,
BATAVIA.

Telegram aan de Koningin

De heer H. H. Kan, oud-lid van de Volksraad, heeft een telegram aan de Koningin gezonden, waarin hij H. M. eerbiedig verzoekt de Nederlandse ambassadeur in Washington op te dragen de onmenselijke handelingen van tot de Republiek behorende gewapende benden — o.a. het vermoorden van weerloze Chinezen — ter kennis te willen brengen van de Veiligheidsraad en een oordeel van het hoge college over dit blijkbaar door de republikeinse leiders gesanctioneerde optreden uit te lokken. Voorts de Veiligheidsraad te doen verzoeken ter voorkoming van eventuele herhalingen dier botviering van abjecte instincten aan republikeinse zijde, daartoe de daarvoor geëigende stappen te nemen.

Kop: ①
Krantentitel: ①
Datum, editie: ①
Jaargang, nummer: ①
Uitgever: ①

Telegram aan de Koningin
Het dagblad : uitgave van de Nederlandsche
Dagbladders te Batavia
09-08-1947, Dag
2, 254
Nederlandsche Dagbladders

Veiligheidsraad geen bevoegdheid in zaken van orde en rust

Koningin antwoordt H. H. Kan

De heer H. H. Kan, oud-lid van de Volksraad van Ned. Indië, heeft in Augustus een telegram gezonden aan H.M. de Koningin, waarin hij wees op de door tot de republiek behorende gewapende benden tegen de Chinezen begane gruweldaden, en waarin hij een beroep op H.M. deed om:

a. de ambassadeur in Washington op te dragen de onmenselijke handelingen van de zijde der republiek ter kennis te brengen van de Veiligheidsraad en een oordeel van dit college over dit optreden uit te lokken en

b. de Veiligheidsraad te doen verzoeken ter voorkoming van herhalingen dier botviering van abjecte instincten aan republikeinse zijde daartoe de geëigende stappen te nemen.

Op dit telegram werd hem in opdracht van de luit-gouverneur-generaal, ter voldoening van een vanwege Hare Majesteit ontvangen verzoek, megedeeld, dat de Nederlandse regering, ten eerste getroffen door het optreden, als in Uw telegram bedoeld, tracht deze wandaden zoveel mogelijk tegen te gaan en de slachtoffers te helpen.

Hare Majesteit doet voorts ten aanzien van punt a. van Uw telegram te Uwer kennis brengen, dat de Veiligheidsraad geacht moet worden op de hoogte te zijn van dit optreden en ook door Hare Majesteit vertegenwoordiger terzake is ingelicht en dat aan het onder h. gestelde verzoek niet kan worden voldaan, wijl de Veiligheidsraad geen bevoegdheid heeft in zaken de rust en orde binnen het Koninkrijk betreffende.

Observatiereis

Wij besparen de lezer het uiterst afschuwelijk relaas van de moorden en martelingen, welke de Chinese bevolking in Djatlawang, Wangen, Karangpoetjoeng, Sadureja, Madjenang en andere plaatsen bij Tjilatjap ondergaan heeft. De „republikeinse“ troepen hebben daar overal even erg en caper hantehouden als elders, en blijft uit een reisverslag van de heer Phou Djing Hwuy, de voorzitter van de THTH te Tjilatjap.

De „Pauze“ 1947 maakt m.

T7
Page
Hargan f 0,05.

ONTVANGBEWIJS van TELEGRAM
Soerat tanda penerimaannja soerat kawat

No. 1072

Aan Min. Pres. Dr. Boel

Kopada Min. Dr. G. H. H. H. H.

te Blauw 9

di

bevattende 265/263 woorden

banjaknja perkatatin

Kosten f 99.50

Harganja f 80.50

19 NOV 4

BATAVIA CENTRUM

1947-177-AB-0000 (1) & 100 (100)

This was clearly a comprehensive telegram.
It contained 265 words and had cost f 80.50.

The answer to this telegram was:

Tg.

REGEERING
VAN NEDERLANDSCH INDIË

Batavia, 17 Februari 1947.

No. 2209/APO 4.

BIJLAGEN: —

ONDERWERP: Chineesche bevolkingsgroep.

Ter voldoening aan een daartoe strekkend verzoek van den Minister van Overzeesche Gebiedsdeelen heeft de Luitenant-Gouverneur-Generaal mij opgedragen, — van welken opdracht ik de eer heb mits dezen mij te kwijten — het navolgende ter kennis van UHoogEdelGestrenge te brengen, naar aanleiding van Uw tot genoemden Minister gericht telegram van 11 December 1946.

Blijkens de door haar op de ontwerp-overeenkomst van Linggadjati gegeven toelichting is de Commissie-Generaal voortdurend uitgegaan van de stelling, dat ook na de aanvaarding van deze overeenkomst gewerkt moet worden met alle middelen, waarover de Regeering beschikt, voor het geestelijk en lichamelijk welzijn van al diegenen, onverschillig van welken landaard of nationaliteit, die voor de bescherming van hun belangen op de Nederlandsche Regeering meenen te mogen rekenen.

De Commissie-Generaal was er zich tevens van bewust, zooals uit bovenvermelde toelichting blijkt, dat de veiligstelling van deze aan de zorg van de Regeering toevertrouwde belangen zich uitstrekt tot alle volksgroepen en gebiedsdeelen in het huidige Koninkrijk, die niet betrokken zijn in deze basis-overeenkomst, doch wel belanghebbenden zijn bij de verwezenlijking van de beoogde nieuwe rechtsorde voor Nederlandsch-Indië en bij de hervorming van den staatsrechtelijken opbouw van het Koninkrijk in zijn geheel.

In het bijzonder ten aanzien van de minderheidsgroepen ligt die veiligstelling besloten in artikel 5 van de ontwerp-overeenkomst, hetwelk bepaalt, dat in de constituerende vergadering van de te vormen Vereenigde Staten van Indonesië naast de toekomstige deelstaten ook de minderheidsgroepen vertegenwoordigd zullen zijn, waarbij de Nederlandsche Regeering, wat de laatste betreft, een bijzondere verantwoordelijkheid draagt.

Aan:

den HoogEdelGestrengen Heer H.H. KAN

van Heutszboulevard 15

B A T A V I A.

Ook in de door

ROLF 19460

- 2 -

Ook in de door de Nederlandsche Regeering op 10 December 1946 in de Tweede Kamer der Staten-Generaal afgelegde verklaring wordt er op gewezen, dat de ontwerp-overeenkomst van Linggadjati aan de andere dan Indonesische bevolkingsgroepen hun recht van medezeggenschap en de fundamentele menschelijke rechten en vrijheden van het Handvest der Vereenigde Naties waarborgt, terwijl aan artikel 10 sub b van deze overeenkomst voor hen het recht kan worden ontleend dat staatsburgerschap deelachtig te worden, waaraan zij de voorkeur zullen geven.

Hieruit moge blijken hozeer de Commissie-Generaal bij haar onderhandelingen met de Indonesische delegatie steeds heeft gestreefd naar vastlegging in de ontwerp-overeenkomst van de veiligstelling van de belangen van die bevolkingsgroepen, die bij deze overeenkomst niet direct waren betrokken.

De wd. lste Gouvernements Secretaris,

[Handwritten signature]

In resume: the results of his telegram would be incorporated in the Linggadjati agreement. Mr. H.H. Kan should not be concerned because the safeguarding of the interests of all Indonesian population groups will be guaranteed.

This very wording introduced the flaw that was the origin of all the hardship suffered by the Chinese citizen in Indonesia. The Dutch East Indies government took as starting point that the Chinese were part of the Indonesian population groups, while in all previous official papers, that same government referred to the Chinese as Oosterse Vreemdeling (Oriental Foreigner). This qualification of the Chinese being Oosterse Vreemdeling was therefore interpreted as such in the treaty by the negotiators of the Republic of Indonesia during the Linggadjati conference, as the official status of the Chinese. The Indonesian population groups were related to a certain Region, or island in the archipelago. For instance the Balinese lived on the island Bali etc. The Chinese lived throughout the whole archipelago and throughout South East Asia. So the Chinese were for the Republic of

Indonesia **Alien** and not a representative of one of the Indonesian population groups. Ergo the interest of the Chinese was not the concern of the Republic of Indonesia. In those days the Chinese were regarded as Alien in Indonesia, even citizens who officially had the Indonesian nationality. So there is a letter **A** after the number on the identity card of Chinese citizens referring to **Alien** (or **Asing** in Bahasa Indonesia).

No	1528398	TIJATATAN KEPENDAHIAAN Tjap dan tanda tangan Lurah Pindah ke alamat Tanggal
Nama lengkap	Nj. Desiree H. Kan Jan. S. H.	
Djenis kelamin	: 1062/perempuan.	
Tempat dan tanggal lahir (umur)	Djakarta: 13.9.1910	
Kewarganegaraan	: W. Indonesia	
Pekerjaan	:	
Agama/Keptjajaan	:	
Alamat (termasuk nomor RT dan RK)	Dj. Senkuntiman: 13/13	
Dikeluarkan tanggal	15 April 1966	
dan berlaku hingga	15 April 1969	
Selama dalam keadaan baik, L U R A H MENTENG R. SUGIRNO		

On my mothers identity cards from 1966 and 1969 clearly the letter A can be seen behind the number. Actually this is nowadays still the case on the identity cards of all Chinese citizens.

The first discriminating regulation launched by the Indonesian government was directly after the transfer of sovereignty to Indonesia in 1949.

Every Chinese who by December 1951 had not yet chosen the Indonesian nationality will be regarded as Alien and could be expelled. This regulation will be applied even to families that have been living in Indonesia for many generations or centuries.

Apart from the fact that this regulation was generally not known, there were various interpretations of this regulation. The result was that many Chinese suddenly became stateless. This had direct impact on their work and essential living conditions.

Also it turns out that there were difficulties in transferring money abroad. This money transfer was needed for example by H.H. Kan to buy an air-conditioner needed for his severe asthma.

This money transfer problem was even worse for those that had chosen for the Dutch nationality or were considering this. it meant that when they emigrated they could not take any money with them

On November 19th 1950 there was a big raid in Djakarta and my grandfather H.H. Kan was jailed

Een groot aantal arrestaties bij een razzia in Djakarta

Een aantal leiders van de P.K.I. en de Sobdi, een der directeuren van de Javase Bank, de heer P. Spies, het voormalige Chinese lid van de Volksraad, de heer H. Kan, de hoofdredacteur van het links georiënteerde Chinese dagblad Seng Hoe Pau, de heer Wang Chi Wen, de voormalige staatssecretaris voor binnenlandse veiligheid, de heer Suriasantoso, behoorden tot de personen, die gisteren bij een razia in Djakarta werden gearresteerd. Deze razia heeft het staatsleven gedurende zeven uur volkomen stilgelegd. De trams en bussen reden niet, treinen en vliegtuigen konden evenmin vertrekken.

In een communicatie van het militaire commando in Djakria, dat vanmiddag werd verstrekt, wordt gezegd, dat in verband met de stijgende criminaliteit en de handel in niet-geregistreerde wapens, het militaire commando het noodzakelijk heeft geacht, maatregelen te treffen ter bestrijding van deze euvelen. Daarom werden Zondag, in samenwerking met de bevolking, maatregelen getroffen, welke een goed succes hadden.

De aangehouden personen zullen binnenkort worden verhoord. Door deze maatregelen hoopt het militaire commando de veiligheid in Djakarta te verbeteren, aldus het communiqué.

Soortgelijke acties ook elders in Indonesië

(Van onze correspondent)

DJAKARTA, 20 November. — De Indonesische overheid heeft gisteren voor een stille Zondagochtend georgind door „maatregelen” te nemen in verband waarmee alle verkeer in Djakarta werd stilgelegd en de bevolking thuis moest blijven. Zo zal uw correspondent, een zalige rust genietend, gisterochtend in zijn tuin bij een anders afschuwelijk druk kruispunt te overwegen, wat „de maatregelen” zouden inhouden. Het is onwaarschijnlijk, dat geen enkel verband zou bestaan, tussen de datum van gisteren 19 November, waarop de linkse en demonstratie hadden willen houden ter gelegenheid van de herbegraving der deelnemers aan de opstand te Madelon. Daarnaast moet uw correspondent de lezer herinneren aan de enige dagen tevoren geseinde mededeeling inzake de te verwachten „schonmaak”. Hoe ook, de Indonesische overheid begint met haar gezagshandhaving op toeren te komen en het lijkt uw correspondent uiterst nuttig, dat zij toont te deen overwacht en op grote schaal greep op het openbare leven te hebben.

De openbare leven in Batavia. De laatste aflevering van de reeks is gewijd aan de arrestanten van Amsterdam. De auteur, die de naam van de aflevering niet heeft gegeven, heeft een aantal personen als de heer Spies, directeur van de Javasche Bank en de oud-secretaris van de Staat voor binnenlandse veiligheid, de heer Santoso, zijn aangehouden, van wie de laatste gestolen reeds weer vrijgelaten is. Deze laatste twee en trouwens ook anderen staan als anti-communistisch bekend. Zo komt men tot het beeld, dat de Indonesische regering zowel naar links als naar rechts maatregelen heeft genomen. Zolang een officiële verklaring voor het optreden uitblijft, zijn de pogingen van uw correspondent tot een verklaring van

als persoonlijke interpretatie aan te merken.

De reizing had gisteren een grote macht verzameld, niet alleen in Djakarta, doch ook in andere steden op Java, zoals Bandoeeng en Soerabaja, doch ontrent deze steden zijn nog geen berichten binnengekomen. Zij kon dus eventueel optreden tegen mogelijke liniese rebellies. Doch tevens kon zij haar machtsposities gebruiken voor controle op wapenen, hetgeen door middel van huisbezoeken is gedaan. Naar mijn indruk is dit de bedoeling van de regering, die de samenwerking en op grote schaal de samenwerking met de buitenlandsche, zowel bij Indonëzië als bij buitenlandsche. Daarbij is in enkele gevallen geen rekening gehouden met diplomatische gebruiken, doch een Indonësiëse zegman, die mijka bekeerde, betoogde tegen uw correspondent, dat vergissingen bij maatregelen van een omvang als thans uitvoerd helaas mogelijk zijn. Bij huisbezoeken heeft men het echter niet gelaten, zoals hier boven reeds gemeld werd: ook arrestaties zijn verricht, doch niet is na te gaan, op welke schaal De arrestaties van „rechters“ personen is zonder nadere voorlichting overtuikbaar. Tenslotte de redenering heeft gevolgd, dat sommige

zingen zo de communisten vrees te bangen zijn, dat zij de Indische regering onmachtig schieten om op te treden en door het uitroepen van deze gedachte als ondermijning voor het regeringsgageten zouden kunnen worden beschouwd. Uit een verklaring van de president van de Javase Bank aan Aneta blijkt intusschen, dat de Javase Bank in het duister tastten aangaande de arrestatie van de heer Soles. Het Nederlandsche Hoge Commissariaat kon om 12 uur 's middags nog geen gegevens vertrekken over de Nederlandsche arrestanten.

De actie, die een rustig beloop had, sloot Djakarta, Priok en Djatinegara geheel af. Van de zijde van het ministerie van voorlichting werd aan Aneta medegedeeld, dat de veiligheidsactie werd uitgevoerd in het kader van een spoedig herstel van de orde en veiligheid in Indonesië. Zij kan worden beschouwd als een uitvloeisel van de rede, die minister-president Natsir in de afgelopen week over de gewapende groepen heeft gehouden en van de bekendmaking van sultan Hamengkubuwono over de inlevering van wapens.

De militaire commandant van Dje karta had de leiding van de operatie.

Inmiddels vernam Aneta, dat o.a. het hoofdkwartier van het centraal comité van de P.K.I. door de politie werd onderzocht, waar men o.m. een proefdruk van het nieuwe nummer van de Bintang Meran (Rode Ster) in beslag nam. In dit nummer stonden artikelen, die betrekking hadden op de hrogerafografie van Amir Sjarifuddin z.s., welke gisteren te Solo heeft plaats gehad. In dit verband zij herinnerd aan uitlatingen over demonstraties, die van de zijde van de Soebandi van de P.K.I. zouden worden georganiseerd op deze dag. Zaterdag gaf de leiding van de Soebandi echter een verklaring uit, waarin gezegd werd, dat men zich zou neerleggen bij de door de regering reboven maatregelen.

verricht, aldus vernam Ans
Belgische gezantschap.

Van betrouwbare zijde Aneta, dat behalve de heer andere Nederlandse burger gearresteerd. Desgevraagd de zijde van het Nederla Commissariaat medegedeeld, hun namen en de redenen houding een onderzoek wv steld. De gearresteerden bes in de gevangenis te Dja (Meester Cornelia).

(Krachtddig optreden tegen deze elementen is het goud Indonesische regering. Zelf verdient zelfs toejuiching, d basis vormt voor herstel v heid en rust, welke de vo zijn voor economisch herstel kan ook Nederland slechts ben.

Of er enige redelijke grond
de aanhouding van de
directeur van de Japane
wij van hier uit voorhand
nordelen. Welke echter ook
gewest moge zijn, de bove
een wijze van optreden
directeur van een circulati
het aanzien van de In
autoriteiten in den vreemd
hopen.

Ook de huiszoeking ten H. economische adviseur van landse Hoge Commissaris, kenbrink gaat de normale buiten. De heer Speekenbrink diplomatieke status. In het diplomatieke immuniteiten huiszoeking. Op het laatste achting men dit aan Indonesië wel beseft te hebben ten a de Belgische gezant, de heer Stijghelen. Doch niet ten a de heer Speekenbrink Horuel wij van hier uit n oordelen over de woonomstand van de heer Speekenbrink in Nederland vertoef) en de meke zijden van deze zaak niet kunnen overzien. lijkt h weinig twijfel vatbaar, dat sische autoriteiten te deze strige beleidsfout hebben. g Red.)

Javase Bank gesloten gehouden

Een huiszoeking bij een ge- volmachtigd gezant van Nederland

De Javase Bank, waarvan de heer Spies een der directeuren is, bleef vandaag voor het publiek gesloten.

De directie maakte in verband hiermede het volgende bekend:

Op 18 November is de directeur van

de Javase Bank, de heer Spies, gearresteerd en in een open vrachtauto gevangelijk weggevoerd. Zulks is geschied, zonder dat de overheid enig contact met de directie van de Javase Bank heeft opgenomen. De president heeft alle pogingen in het werk gesteld om op de dag der aanhouding met de autoriteiten tot overleg te komen, waarbij hij te

kennen heeft gegeven, dat deze ingrijpende maatregel ten aanzien van de leiding der circulatiebank, tot de sluiting der bank op Maandag zou kunnen leiden. Deze pogingen zijn geheel vruchteloos gebleven. Daar het niet in het belang van de verhouding tussen overheid en circulatiebank zou zijn dat de bank werd heropend voordat er fader overleg heeft plaats gevonden, heeft de president besloten tot sluiting van het hoofdkantoor der Javase Bank op Maandag", aldus luidt deze verklaring.

Naar Anets vernam, is ten huize van de economische adviseur van het Hoge Commissariaat, drs. Speekenbrink, die op het ogenblik in Nederland vertoeft, een huiszoeeking verriicht. De heer Speekenbrink heeft de rang van gevolmachtigd gezant.

Bij de gezant van België, de heer Van der Stighelen, vervoegde zich een afdeling van de aan de actie deelnemende politiestroepen, die verzocht een huiszoeking te mogen doen. Met een beroep op de diplomatieke onschendbaarheid weigerde de heer Van der Stighelen daartoe toestemming te geven. Na een telefoongesprek met de militaire overheden is de afdeling vertrokken zonder huiszoeking te hebben

DIJAKARTA, 19 Nov. — Apartheid was tot twaalf een dode stad. Niemand, letterlijk niemand van de 24 miljoen inwoners van de Indonesische hoofdstad mocht op straat, terwijl militairen en politie een huis-aan-huis-rasverrijzen, op zoek naar verboden wapens. De schattingen van het aantal arrestaties lopen uiteen, van een duizend tot 200 personen; onder hen bevinden zich bekende persoonlijkheid, zoals een directeur van de Javasche Bank, de heer P. Spies, het voormalige Chinese lid van de Volksraad, de heer H. Kan en verder een aantal leiders van de Soehi (de vakcentrale) en communisten.

Vrees voor actie van communisten

Over de werkdag van dit opstand — dat naar Radio-Djakarta werd overgebracht — door de stad verveelde — doen twee kranten de 'Pondok'. Van een zwaartende rijk werd Aneta te verslaan gecreëerd, dat de actie een jacht aanstelling vormt op de groep van de Indonesische regering aan onderverreder 'braden' om de wapens in te leveren. Inwoners wordt algemeen aangehouden, dat de directe aanleiding werd veroorzaakt door vrees voor demonstraties en ongewildheden van links-gevoelende elementen ter gelegenheid van de herbevestiging van Aneta Sjarifuddin, de communistische leider, die in 1943 bij de rebellie van Madoera de dood vond.

Datende personen, op weg naar hun werk, verdrongen zich aanvallende in de straten tussen de militairen, politie, leger, hetopgang legeren. Niemand mocht zijn vrees spreken, 'Hoeveel of trillen' reden niet, anderzwaartende vlijngelaten — konden niet landen en moesten naar stuwende terrein — met uitsluiting van twee locustellen van de KLM en Gvondian Airways — en zelfs president Soekarno stelde zijn vertrek per vliegtuig naar Malak — waar hij zijn zwaar moeder ging bezoeken — uit tot een twaalf uur. Van uit het sur riep de radio instructies aan van de beveling aan binnenland te blijven.

Rustig verloop

Officieel vernam Aneta, dat de actie zelf een rustig verloop heeft gehad. Het hoofdkwartier van het centraal comité der Partai Komunis Indonesia kreeg politiebewoek, een aantal communistische leiders werd gearresteerd en de hoofdredacteur van het laatste nummer van de 'Bintang Merah' (Rode Ster) in beslag genomen. Ook de hoofdredacteur van het lokale Chinese dagblad 'Song Hoa Pan' werd in beslag genomen, evenals de voormalige staatssecretaris voor Binnenlandse Veiligheid, Soekartono.

Zaterdag hadden de Soehi van de PKI reeds meegedeeld, dat zij zich aan de regeringsoverheid zouden houden en noch in besloten kring noch in het openbaar zouden demonstreren. Van graspeden, de stide vernemen Aneta echter, dat er wel mogelijk is, dat de actie voortdurend aan dat de Indonesische regering wakzaam is, de wereld gezegd, iedere actie van welke groep ook, waarbij van ongewilde middelen gebruik gemaakt wordt, zal worden onderdrukt. Ook in andere plaatsen zouden vandaag op soortgelijke wijze handelingen zijn verricht.

Te werd door de Indonesische politie een boevenland vaporen in beslag genomen. Maandag zal de militaire gouverneur, wilhet een andere afstemming, kunnen geven.

MAANDAG 19 NOVEMBER 1950

Zeven uur lang mocht niemand op straat

RAZZIA'S IN DJAKARTA

Op zoek naar wapens

Directeur Javasche Bank onder arrestanten

DIJAKARTA, 19 Nov. — Djakarta was zaterdag van vijf tot twaalf een dode stad. Niemand, letterlijk niemand van de 24 miljoen inwoners van de Indonesische hoofdstad mocht op straat, terwijl militairen en politie een huis-aan-huis-rasverrijzen, op zoek naar verboden wapens. De schattingen van het aantal arrestaties lopen uiteen, van een duizend tot 200 personen; onder hen bevinden zich bekende persoonlijkheid, zoals een directeur van de Javasche Bank, de heer P. Spies, het voormalige Chinese lid van de Volksraad, de heer H. Kan en verder een aantal leiders van de Soehi (de vakcentrale) en communisten.

Vrees voor actie van communisten

Over de werkdag van dit opstand — dat naar Radio-Djakarta werd overgebracht — door de stad verveelde — doen twee kranten de 'Pondok'. Van een zwaartende rijk werd Aneta te verslaan gecreëerd, dat de actie een jacht aanstelling vormt op de groep van de Indonesische regering aan onderverreder 'braden' om de wapens in te leveren. Inwoners wordt algemeen aangehouden, dat de directe aanleiding werd veroorzaakt door vrees voor demonstraties en ongewildheden van links-gevoelende elementen ter gelegenheid van de herbevestiging van Aneta Sjarifuddin, de communistische leider, die in 1943 bij de rebellie van Madoera de dood vond.

Datende personen, op weg naar hun werk, verdrongen zich aanvallende in de straten tussen de militairen, politie, leger, hetopgang legeren. Niemand mocht zijn vrees spreken, 'Hoeveel of trillen' reden niet, anderzwaartende vlijngelaten — konden niet landen en moesten naar stuwende terrein — met uitsluiting van twee locustellen van de KLM en Gvondian Airways — en zelfs president Soekarno stelde zijn vertrek per vliegtuig naar Malak — waar hij zijn zwaar moeder ging bezoeken — uit tot een twaalf uur. Van uit het sur riep de radio instructies aan van de beveling aan binnenland te blijven.

Rustig verloop

Officieel vernam Aneta, dat de actie zelf een rustig verloop heeft gehad. Het hoofdkwartier van het centraal comité der Partai Komunis Indonesia kreeg politiebewoek, een aantal communistische leiders werd gearresteerd en de hoofdredacteur van het laatste nummer van de 'Bintang Merah' (Rode Ster) in beslag genomen. Ook de hoofdredacteur van het lokale Chinese dagblad 'Song Hoa Pan' werd in beslag genomen, evenals de voormalige staatssecretaris voor Binnenlandse Veiligheid, Soekartono.

Zaterdag hadden de Soehi van de PKI reeds meegedeeld, dat zij zich aan de regeringsoverheid zouden houden en noch in besloten kring noch in het openbaar zouden demonstreren. Van graspeden, de stide vernemen Aneta echter, dat er wel mogelijk is, dat de actie voortdurend aan dat de Indonesische regering wakzaam is, de wereld gezegd, iedere actie van welke groep ook, waarbij van ongewilde middelen gebruik gemaakt wordt, zal worden onderdrukt. Ook in andere plaatsen zouden vandaag op soortgelijke wijze handelingen zijn verricht.

Te werd door de Indonesische politie een boevenland vaporen in beslag genomen. Maandag zal de militaire gouverneur, wilhet een andere afstemming, kunnen geven.

Meer arrestaties verwacht in Djakarta

Van de arrestaties van de laatste nacht, verwacht men dat de komende dagen nog meer arrestaties zullen worden verricht. De politie verwacht dat de komende dagen nog meer arrestaties zullen worden verricht. De politie verwacht dat de komende dagen nog meer arrestaties zullen worden verricht.

[click to enlarge](#)

Aanhoudingen

Inmiddels vernam Aneta, dat om ongeveer vijf uur in de ochtend het hoofdkwartier van het centraal comité van de PKI aan de Djalan Keronelung 1 door politie en Polisi Militer werd bezocht. Medebewoners verbleefden, dat om een proefdruk van het nieuwe nummer van het communistische tijdschrift 'Bintang Merah' (Rode Ster) in beslag werd genomen. Het nieuwe nummer zou artikelen bevatten betrekking hebbend op de herbegravenis van Aneta Sjarifuddin en, zij verklaarden tevens, dat de hoofdredacteur van het blad werd aangezegd, 's Maandags voor de politie te verschijnen.

In de loop van de Zondag werden voorts een aantal PKI en SOBSI leiders aangehouden, o.w. de secretaris-generaal van de SOBSI, de heer Kaharuzaman, benevens de heer P. Spies, een der directeurs van de Javasche Bank, de heer H. H. Kan, voormalig Chinees lid van de Volksraad, de hoofdredacteur van het Chinese dagblad 'Song Hoa Pan', de heer Wang Chi Wen, de heer Alatas en de heer Soeria Santosa.

De meeste van hen konden in de loop van de middag weer naar huis terugkeren. Voorzover Zondagavond kon worden uitgegaan bevonden zich toen van bovengenoemden nog de heren Wang Chi Wen, Spies en Kan in arrest. Van betrouwbare zijde vernam Aneta voorts,

SCOTLAND YARD M

Britse juwele

driester da

Wellicht erkende h

er meer van

(Van onze corresp

Londen, Nov. — Terwijl de Hertogin en twee gasten canasta zaten, breker kalm in de slaapkamer van grootste deel van haar juwelen ter waarde van 500.000 gulden. De, komt, ervan als je canasta enthousiast in Londen met leed, verma de verzekeringsmaatschappijen kon de Juli hebben de juwelendieven in Engelse half miljoen binnen gehaald.

Het geheim van de diefstal der juwelen van de hertogin van Windsor toen zij in Sunningdale vertoefde in 1944, is nog altijd niet opgelost. Nog nooit in de geschiedenis van Scotland Yard zijn de dieven zo stoutmoedig geweest, nog nooit hebben zij zoveel succes gehad en nog nooit zijn alle pogingen om een spoor te vinden zo mislukt. De verzekeringsmaatschappij bood een beloning van 50.000

Kop: ①
Krantentitel: ①
Datum, editie: ①

Aanhoudingen
Algemeen Indisch dagblad : de Preangerbode
20-11-1950, Dag

Arrestaties verricht en wapens in beslag genomen

Zondagochtend om vijf uur werd te Tandjong Priok, Djakarta Raya en Djatinegara door verschillende onderdelen van leger en politie een veiligheidsactie ingezet. Het was een ieder verboden zich op straat te begeven. Alle verkeer stond stil, ook het trein- en vliegtuigverkeer. Aan de actie, die onder commando stond van de militaire commandant van Djakarta Raya, overste Taswin, werd deelgenomen door de TNI, de Polisi Militer, de civiele politie en de Mobile Brigade.

Om twaalf uur des middags was de actie ten einde. Het slot kwam even plotseling als het begon.

Radio Republiek Indonesia en beschmesters van het leger kondigden de gehele morgen aan, dat er geen reden bestond tot ongerustheid. In verband met de maatregelen, die door bovengenoemde onderdelen van politie en leger werden genomen, werd de bevolking verzocht, haar huizen niet te verlaten, zo deelde de radio mede.

De actie had een rustig verloop. Van incidenten was geen sprake. De afsluiting van de stad was volkomen. Het vliegtuig, dat president Soekarno naar Malang zou vervoeren, voor een bezoek aan zijn moeder, die te Blitar ziek ligt, vertrok te veertien uur in plaats van acht uur, zoals aanvankelijk was vastgesteld. Treinen, trams en bussen stakten hun diensten. Burgers, die om vijf uur heden

dat, ook in de namiddag en des avonds nog aanhoudingen werden verricht.

Tijdens de veiligheidsactie werd voorts een aantal wapens, waaronder automatische, in beslag genomen.

Aangehouden en weer in hun huis teruggekeerde SOBSI-leden verklaarden dat hula-huleringen en aanhoudingen op correcte wijze waren geschied. Zij zeiden volkomen verrast te zijn geweest. Zij verklaarden voorts, naar aanleiding van de geruchten, dat de actie verband hield met verwachte demonstraties ter gelegenheid van de herbegraving van Anir Sjari-fuddin en, dat plannen van die aard, niet door hen waren bevestigd. "Wij hadden besloten om ons neer te leggen bij de door de regering getroffen maatregelen".

Over geheel Indonesië?

Gezaghebbende kringen verklaarden aan Aneta, dat soort

Kop: ①
Krantentitel: ①
Datum, editie: ①

Aanhoudingen
Algemeen Indisch dagblad : de Preanger
20-11-1950, Dag

The Chinese embassy tried to relieve the Chinese citizens.

Nieuwe courant

23-11-1950 ©

**DÉMARCHE CHINESE
AMBASSADEUR**

Dinsdagochtend hebben een paar leden van de Chinese ambassade te Djakarta, o.w. de consul-generaal, Ho Yin een bezoek gebracht aan Mr. Moh. Rasjid, hoofd van de afd. O.-Aziatische zaken van het ministerie van buitenlandse zaken van de R.I., in verband met de arrestatie van een aantal Chinese burgers tijdens de razzia's op 14. Zondag. De Chinese vertegenwoordigers merkten op dat volgens de beginselen gehuldigd in alle democratische landen, men het schuldbewijs van in arrest genomen personen binnen 24 uur na de arrestatie dient aan te tonen. In het onderhavige geval echter zijn de arrestanten reeds langer dan 24 uur aangehouden, zonder dat het schuldbewijs is geleverd. In verband hiermede werd verzocht de gearresteerde Chinese burgers ten spoedigste in vrijheid

Nieuwe courant

23-11-1950 ©

leverd. In verband hiermede werd verzocht de gearresteerde Chinese burgers ten spoedigste in vrijheid te stellen.

Voorts meldt Antara, dat de Chinese ambassadeur, Mr. Wang voor hetzelfde doel Dinsdag pogingen in het werk heeft gesteld een ontmoeting te hebben met premier Natsir.

De „Sheng Hwa Pao” meldt de volgende namen van de Chinese gearresteerden: Wang Chi Yuan, **H.H. Kan**, Ie Tjoen Siang, Tjoa Yoe Tjai (schooljongen), mevr. Oey Lian San, Hu Sun Tao, Tan To Sam, Yang Sin Yung, Chang Kuo Chi, Chang You Chun, Liu Ni Ying, Liu Ka Ki, Tjie Yoek Moy en Ta Chung Sze. Een groot aantal van de gearresteerden is na onderzoek weer in vrijheid gesteld. Wang Chi Yuan, **H.H. Kan** en Ie Tjoen Siang zijn nog aangehouden.

H.H. Kan was jailed because on the raid they found a revolver for

W · PENPAS No. : 107

Onderdeel : Basiscommando
: Batavia

Mits deze wordt toestemming verleend aan :

(Naam) Kan Hek Hoey (rang) Heer (oud-volks- nummervandlid)
tot het dragen van het wapen :

(wapensoort) Pistool "FN" (nummer) 510562 cal.32

in diensttijd, waaronder is begrepen het gaan van:
(kampement) alle wegen van het.
naar zijn huis v.v.
(huisadres) 16 West-Java.

(Handtekening) A. Gerrits.
BATAVIA, 25 September 1947.

ALLEN DIENST

1 Kasteel 1220

which he had no permit. He had a permit from the Dutch East Indies government, but not one from the Republic of Indonesia.

**BASISCOMMANDO
BATAVIA**

VERGUNNING

De Commandant van WEST-JAVA verleent mits dezen aan den heer KAN HOK HOEI (Oud-Volksraadlid) wonende Van Heutsa Boulevard nr. 15 toestemming zich op eigen risico doorlopend vrij te bewegen op den weg

BATAVIA	-	RANDONG	} V.V.
"	-	CHEKISON	
"	-	SOKABOEMI	

waarbij de heer KAN gehouden is zich telkens te melden bij de militaire autoriteiten te Buitenzorg en Krawang.

Auto : PACKARD SEDAN No. B 2151.
Bewapening : Pistool merk F.V. Cal.32 nr.510562.
(reg.nr.1066) met bijbehorende munitie.

O.a. Dat aan deze toestemming noch jegens het Gouvernement van Nederlandsch-Indië, noch jegens den toestemming-verleener eenigerlei geldelijke aansprakelijkheid kan worden ontleend.

BATAVIA, 25 September 1947.-

Namens den Territoriale Commandant wd.
De Basiscommandant Batavia,

K. Frost
Bee. Kol. der Inf.

Voor akkoord :
De aanvrager,

(Handtekening)

This permit was issued to allow H.H. Kan to travel around safely in his car in West Java

According to my father this stay in jail was really disastrous for my grandfathers health, in particular the overcrowded cell in combination with bad or lack of food. Nota bene my grandfather had just survived the ordeal of the Japanese camps.

He died shortly after this jail period on March 1st 1951. During the burial ceremony at his home, a group of Pakistani forcefully entered his house and occupied it. This house became the Embassy of Pakistan.

[click to enlarge](#)

The police of Djakarta refused to chase the Pakistani away under the pretext that Pakistan was a friendly Muslim state.

(see the story: [The last house of H.H. Kan](#))

In 1954 there was a law forbidding Chinese to buy land property, (except real estate in urban areas)

In 1954 there was a law forbidding Chinese to own a rice mill. This had direct consequences for the family's rice mill at the estate of Gaboes

From 1955 on, there were regulations to limit and ultimately ban Chinese citizens from entering State Universities. These regulations were never put into a formal law, but the regulation was unofficially increasingly strictly implemented. So cousin Kan Sioe Djien could still study medicine in the 1950's at the Universitas Indonesia. This was completely different in the 1960's.

I had to take an admission test to enter the Universitas Indonesia. There were so many people participating in this test that it had to be taken in the main stadium of Djakarta. There was no argument against having to perform a test. The sneakiness, however, was in the interpretation of who had passed the test and who had not. Before entering this test one had to fill out and sign a kind of "Arier statement". In this statement one had to put the names of the parents and the grandparents both of father's and mother's side. Some Chinese had already changed their names in Indonesian sounding names. However their grandparents had not changed their names or were deceased. Therefore the selection committee could easily pick out all the Chinese. They had simply "failed to pass the test". Just because I had chosen a study in Physics, which was not so popular since it was known as a difficult study, I could circumvent this racist selection circus. My sister however who had chosen the popular study Architecture was rejected at two State Universities.

In 1957 the government started to close the Chinese schools, the official school language was from then on Bahasa Indonesia.

In 1958 the government started to ban newspapers and magazines in the Chinese language. It was forbidden to publish and print text and Chinese characters. Still some newspapers were allowed to write in a mixture of Malay, Bahasa Indonesia and Hokien language as for example Sin Po. This newspaper was banned after coup of 1965.

In 1959/1960 the **Peraturan Presiden (PP) no 10** was issued banning trade by Chinese in "small cities". With small cities was meant towns smaller than "ibukota kabupaten" (part province capitol).

This PP 10 regulation was proven catastrophic for those Chinese who had been trading in those towns for generations. They had to transfer their business to "real" (pribumi) Indonesians. With this_PP10 regulation they lost their means of income. In addition the local population was abetted by slogans as "unfair trade and bloodsuckers" to attack and plunder the Chinese homes. We experienced this as uncle Oei Biau Ho's house and factory was plundered. For me 1960 marked the start of the pogroms against the Chinese in Indonesia.

In 1963 the military commander of West Java forbid any Chinese to live in small towns and villages throughout the province West Java. Just recently I heard that some of these driven away Chinese citizens found sanctuary in the family house of the Tan family in Bogor. See the story "[Gedong Dalam](#)" on this site.

In 1963 again pogroms against Chinese citizens in Sukabumi, Tjeribon and Bandung.

N.B. all these laws and regulations were issued by **president Soekarno** de 1st president of the Republik Indonesia.

After the coup of 1965 president Soekarno was replaced by general Suharto. This coup was allegedly done by the communist party (PKI). So, during his terms in office (1966-1998) the so-called Orde Baru time period, under the pretext of counter communist activities the racist laws and regulations against Chinese were extended. In addition based on the previous laws and regulations, new laws and regulations were declared. The purpose of these new laws and regulations was to completely eradicate the Chinese culture.

In 1966: **Keputusan Presidium Kabinet (KEP) no 127/U/Kep/12 1966:**

It was strongly advised to the Chinese population to change their names into Indonesian sounding names.

In 1966: Resolution of the MPRS (temporary national parliament) **TAP MPRS no. 32/1966:** Ban on Chinese Characters in newspapers and magazines.

In 1967: **SE-36/Pres/Kab/6/1967:**

A circular was issued on **the Chinese Question, deleting any difference between foreign Chinese and Chinese citizen with the Indonesian nationality.** As a matter of fact, this circular was labeling the whole Chinese population as communist.

As a direct effect each person with Chinese looks was outlawed and could be picked up from the street, be beaten up under suspicion of having at least sympathy with the communist party of Indonesia (PKI). So the Chinese citizens could be put in jail or taken to a unknown destination and disappear forever.

On this picture one could see how a Chinese looking person was picked from the street by Muslim youths with sticks and military personnel.

In 1967: **Instruksi Presidium Kabinet RI (IPKRI) no. 37/U/IN/6/1967:**

Guidelines were issued on how to solve the Chinese Question.

In 1967: **Inpres no 240/1967:**

Tightening of Kep no. 127/U/Kep/12/1966 about name change of the Chinese citizens.

In 1967: **SE-06 No Preskab/6/67** of June the 28th 1967 or **Circular no.6 of 1967:**

The legal obligation for Chinese citizens to change their names in Indonesian sounding names was put into a law. This law was introduced under the pretext to improve the assimilation of Chinese citizens into the Indonesian society. In practice however the Chinese Indonesians had no profit from this assimilation, since name change did not change someone's face.

For example: Rudy Hartono did change his name as was expected of a loyal citizen. He is renowned for winning the (badminton) Thomas Cup for Indonesia. In that same year his sister, who had also changed her name and had won many badminton medals for Indonesia, was rejected at various State Universities simply because she was from Chinese descendance.

Name change is a deathblow to one of the pillars of the Chinese culture. This law deprives the Chinese community from keeping their centuries long family name. In fact this law breaks the relationship that people have with their ancestors. According to the tradition of

Kong Fu Tse of honoring your ancestors and being proud of your family name, is your family name your identity.

So the loss of one's family name by the name change had direct impact on one's identity. As my father always said: you might be poor, but a generations long good family name is priceless. That was also the reason why he reacted so fiercely on the ordeal of uncle Oei Biau Ho and family who have to change their names under military threat.

In addition to changing one's name, one needed to change not only one document but quite often more than 13 documents each time at least at 11 different official authorities, each with its own kickbacks.

To speed-up the process of name change the law was tightened by **Keputusan Presidium, 1 Maret 1968**.

Another point in circular no 6 of 1967 was a selection of permitted terms to address citizens of Chinese descendant. It became forbidden to address these citizens as **Tionghoa** as the Chinese call themselves. Instead the official name became **Tjina/Cina**. In general the term Tjina/Cina was used as swear words for Chinese. So with this circular insulting and humiliating of Chinese became institutionalized.

In 1967: **Instruksi President, Inpres no. 14/1967**:

Ban on all Chinese religions in Indonesia.

After 1965 a clear division was made between religious citizens and atheists. The coup of 1965 was blamed to be conducted by the communists. So all the citizens that could not prove to belong to one religion officially recognized by the government, were atheist and so communist and could be put in jail.

Most of the Chinese were worshipping their ancestors as directed by Kong Fu Tse. This was however not an official recognized religion. Avoidance opportunities for Chinese were the Christian religions (protestant or catholic) or Buddhism. For the Christian religions you had to present as proof a baptism letter. So the only religion left for our family was Buddhism. At the Univertas Indonesia I had to follow lessons in Buddhism.

With this law there was also a ban on celebrating Chinese New Year, Tjap Go Meh and to performing the Barongsai (Dragon) dance in public.

In 1967 and 1980: Instruction of ministry for domestic affairs **no X01/1967** and Instruction for registration of citizen with the secret instruction of the governor of Jakarta:

Instruction for the use of special codes for Indonesian citizen of Chinese descendant, namely an **A** or an **A01** in front or behind the number of the identity card, sometimes with the addition of a **9** as the last digit. The fact that this was put into a law in 1967 and 1980 was just a formality since this was already common practice for years. For example on all of our families identity cards after the coup of 1965, there was an A after the number, as can be seen on my fathers identity card.

No. 1529388 Louis Kan S. 1966

Nama lengkap

Jenis kelamin: laki-laki

Tempat dan tanggal lahir (umur): Jakarta 8.1.1906

Kewarganegaraan: Indonesia

Pekerjaan: Pengusaha

Agama/Kepertajaan: Budhis

Alamat (termasuk nomor RT dan RK): Djl. Jend. Sudirman 13

Dikeluarkan tanggal: 15 April 1966

dan berlaku hingga: 15 April 1971

di dalam keadaan baik: Renteng-

Tanda-tangan: R. SUGENO

STAMP: KEMENTERIAN DALAM NEGERI, GOVERNOR OF JAKARTA

STAMP: KOTA DIKOTA DIKOTA

STAMP: 1-11-1966

The special A code was used to easily call all Chinese citizens to report to the police station (just like the J for the Jewish). So they could be checked on the whereabouts and their involvement with the communist coup. If you did not respond in time to the call up then you were supposed to be a fugitive communist and so could be taken from home. My father was sacked in 1963 as a contra revolutionary (against the regime of president Soekarno) because he had refused to become a member of the communist civil servant union. So in fact he was expecting to be rehabilitated after the communists were eliminated. Instead he was summoned to report at the police station and to prove that he was not a communist and did not participate in the coup. This document "Not involved with the coup of 1965 (G30S)" became the standard cash cow of the bureaucratic government. Even children born after the coup of 1965 had to present this document for obtaining a license, entrance to a club, school or for higher education or a simple identification card.

In 1973: Keputusan Kepala BAKIN no. 031/1973:

The foundation of the Institution for Coordination and Solving "The Chinese Problem"

In 1978: Keputusan Menteri Perdagangan dan Koperasi (Decree of the minister of trade Cooperation's):

Ban on the use of Chinese language (mandarin)

Ban on the use of Chinese characters in shops and enterprises.

Ban on sale and production of literature in Chinese language and with Chinese characters.

In 1978: Circular Ministry of Information no. SE/DI:

Ban on publication, press of documents in Chinese language and with Chinese Characters.

In 1988: Peraturan Menteri Perumahan (Regulation of the Minister for buildings);

Mendagri PMP no. 455.2-360/1988:

Ban on the building of Klentengs (Chinese worship houses).

In 1988: SE 02/SE/DITJEN/PPGK 1988:

Ban on publication, press of documents in Chinese language and with Chinese Characters

Just in 2017 I received from Indonesia via the newsletter of **Tionghoa INFO** information about an Government Institution during the Orde Baru regime that was founded to coordinate

"The Resolving of the Chinese Problem"

This Government Institution: “Badan Penyelesaian Masalah Cina” (Institution for resolving the Chinese Problem) worked according to a Handbook published in 1979 by BAKIN (Badan Koordinasi Intelijen Negara). Inside there was a mark that the use of this handbook was “limited to functionaries”, so not for public use. Now after more than 40 years such documents become open to the public.

This handbook consists of 3 volumes with a total of 1500 pages.

Years ago as I read about this Institution in Wikipedia, my thought was then: this is nonsense, communistic propaganda that should be deleted from Wikipedia. After seeing the above photos and reading a description of the content I became convinced that the Suharto regime had copied the notes of the **Wannsee Conference** of Nazi Germany and just interchanged the word Jew with Chinese

The plans for the Chinese were just the same as for the Jews namely to drive away the Chinese from Indonesia. The roadmap was identical as described in the notes of the Wannsee Conference for the Jews.

The First Phase:

Harass:

In the beginning the Nazis try to convince the Jews that they do not belong to Germany. So by intimidation, discrimination, systematic exclusion of German Jews the Nazis try to make them to emigrate voluntarily.

So all the laws and regulations described above were merely to reinforce this first phase.

The Second Phase:

Annihilation of the Chinese

Indonesia has no means and manpower to do this annihilation as was done by the Nazis. So for this measure the government resorted to the use of criminals to do the dirty work as can be seen in the film: An Act of Killing van Joshua Oppenheimer; <https://www.youtube.com/watch?v=3tILiqotj7Y>.

This film is based on events that I had already heard about in 1965/1966 on radio Peking in interviews with Chinese who had fled from north Sumatra. These Chinese had fled with

small fishing boats and were picked up by Chinese ships just outside the territorial waters of Indonesia.

Up to 1967 the governor of the capital Djakarta general Ali Sadikin could prevent pogroms against the Chinese in town. Since however he was instated during the regime of president Soekarno he was replaced during the regime of Suharto. So pogroms and genocide could take place against the Chinese in Djakarta in particular downtown in the Chinese Quarter. Because my father did not believe all these events, he was dragged by his friend Chin Hoi Kwet to see the cadavers in the kali or channels of the Chinese Quarter.

The total number of killed Chinese is unknown until today. Officially there were 500.000 up to 3 million communists killed. About $\frac{1}{2}$ to $\frac{3}{4}$ of these killed persons were innocent noncommunist Chinese.

On the national TVRI regional military commanders were boasting their achievements of killing communists.

So Sarwo Edhie Wibowo (1925 – 1989) told the interviewer that he had destroyed 500.000 communists. As the interviewer asked him whether he as a Javanese was not having trouble in killing so many Javanese, he answered with a laugh: no, *these killed were just Chinese!!!*, and they both laughed loudly.

Later during a hearing at the Indonesian parliament he acknowledged killing one million communists.

Also the commander of central Kalimantan was proudly telling the audience that he had completely clensed Kalimantan of Chinese and other vermin.

Are there still video recordings of these TV broadcasts?! For a tribunal about genocide as was done in Neurenberg these videos would be splendid evidence material. However such a tribunal was never held, even worse these military received high decorations and were raised as “Pahlawan” (National Hero).

Sarwo Edhie Wibowo has now passed away and probably also that commander of central Kalimantan.

The corpses were dumped in mass graves as was shown by the history teacher at Bali in the film NBC Special News Report: “**Indonesia, The Troubled Victory**” by Ted Yates.

But quite often the corpses were thrown in the nearest river as was shown in the film “**The Look of Silence**” also made by Joshua Oppenheimer. Also I read in the letters from family from Surabaya, that I had to read out to my grandmother, that the water purification installation had to be shut down because of the huge amount of dead bodies in the river. Between May the 13th and 15th 1998 Pogroms against the Chinese were held in Jakarta. The reason: the Chinese were again the black sheep causing the bad economy. Chinese citizens were killed and Chinese women were raped. Offices, supermarkets and bank buildings of Chinese were burned.

On the photo the BCA Bank. Again just as after the 1965 coup a wave of Chinese emigrated.

Just during the period of government of the first chosen president K.H. Abdurrahman Wahid (Gus Dur) some of the discriminating laws of the Suharto regime were withdrawn

Translation:

There must be no differences between citizens with the Indonesian nationality based on religion, mother language, culture or ideology.

K.H. Abdurrahman Wahid

In 2000: suspending Inpres no. 14/1967 replaced by **Keppres no. 6/2000**: Chinese were allowed to practice their customs and religions.

In 2014: suspending SE-06/PresKab/6/1967 replaced by **Keppres no. 12/2014**: The humiliating expression "Tjina/Cina was replaced by the old expression "Tionghoa/Tiongkok.

Also his successor Megawati Soekarnoputri withdraw some discriminating laws:

In 2002: **Keppres no 19/2002**:

Chinese new year was introduced as an official public holiday.

Epilogue

Discrimination and discriminating regulations and laws for Chinese in Indonesia have been there all the time. This is clearly a violation of the declaration of universal human rights of the United Nations (also signed by Indonesia) and also explicitly mentioned in the constitution of the Republic of Indonesia.

The oldest and first documented genocide against the Chinese took place during the VOC period in Batavia under the Governor General Valckenier in 1740. More than 10.000

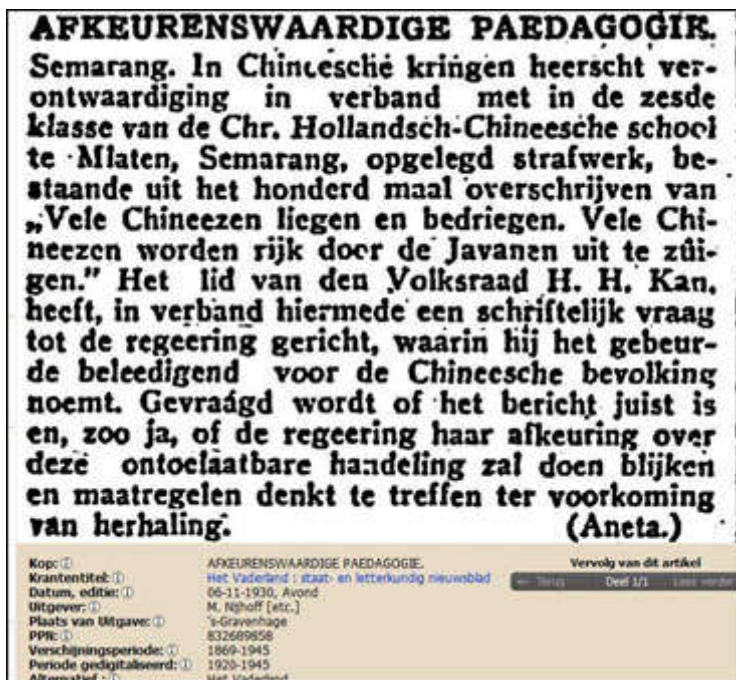
Chinese were murdered

In 1804: Ban by the Dutch Easts Indian government on primary trade by Chinese.

23-9-1825: tens of Chinese were killed by Raden Ayu Yududakusuma, daughter of sultan Hamengkubuwono I.

In 1912 Pogroms against Chinese in Solo, central Java; the cause was the competition of Batik trade.

31-10-1918: Pogroms by the Serekat Islam. They burned and plundered houses and shops of Chinese in Kudus, central Java, the cause was the competition of the Tabaco trade.

Before WO II, the Dutch East Indian government stimulated racism against the Chinese population by the Indonesian population like the Javanese ones. An example can be read in this newspaper article in which my grandfather H.H. Kan in 1930 addressed questions in the Volksraad to the government.

Chinese in Indonesia nowadays are still not accepted as real Indonesian.

The weird situation as in the example of Rudy Hartono and his sister is common practice in Indonesia. One moment they are National Heroes, real Indonesians that won Thomas cups and medals. The other moment they are just bad Chinese that do not belong in Indonesia. In this context also one can mention the ordeal of all those other Chinese Thomas cup winners like Tan Yoe Hok.

Another example is the now ex-mayor of Jakarta. In 2017 several attempts were made to remove him from his office because he was just a Chinese, not a real Indonesian. Ultimately he was arrested and sentenced to jail because he as Chinese Christian had dared to quote the Quran.

The impact of changing one's name is more than merely having another name. If you move away from Indonesia, and want to change your name back to your original name, you have to change all of the official documents such as diploma's and identification papers. In most cases this will be an unachievable barrier.

Even now all of the Chinese citizen's children with the Indonesian nationality have to "naturalize". So Chinese citizens including all their children have to show their naturalization document by every application for a document. This is maintained by the government since it is a source of income.

Now that Chinese people can no longer be accused of communist sympathies, after 2000 a new trend can be seen namely: discrimination of and attacks on Chinese Christians.

In 2005 many Chinese Christians received anonym threats via their cellular phones.

Also according to Jemma Purdey in her paper, churches with many Chinese followers in Tangerang and Bogor were attacked. There were rapports of muslim groups obstructing new churches from being built and/or the opening of these churches.

From this point of view one has to judge the prosecution of the Chinese Christian mayor of Jakarta in 2017 as an assault on the equality of Indonesian citizens:

References

Wikipedia: Indonesian laws affecting Chinese Indonesians.

Newsletter TIONGHOA INFO 2017; G30S/PKI 1965; Apa Efeknya Bagi Tionghoa di Indonesia?

Newsletter TIONGHOA INFO 2017; Timeline Etnis Tionghoa di Indonesia.

Film The Act of Killing; Joshua Oppenheimer, 2012.

Film The Look of Silence; Joshua Oppenheimer, 2014.

Film NBC News Special Report Indonesia, The Troubled Victory; Ted Yates, NBC Universal, 02/19/1967

.
Bittersweet: The Memoir of a Chinese Indonesian Family in the Twentieth Century; Stuart Pearson; (National U. Singapore Press & Ohio U. Press, 2008), pp. 125-127.

ANTI-CHINESE VIOLENCE IN INDONESIA 1996–1999; Jemma Purdey; Dissertation; KITLV Press, Leiden, 2005.

What Role Does Religion Play in Anti-Chinese Violence?; Jemma Purdey, Paper presented at the 2004 Asian Studies Association of Australia (ASAA) Conference in Canberra 29 June – 2 July 2004.

TEMPO; Jejak CIA Pada Tragedi 1965; 5-11 oktober 2015.

S.Y. Kan

Berkel, Mei 2018